



Šv. Pranciškaus bazilikoje, Sienoje, 223 konsekruotos Ostijos išliko sveikos 276 metus. Arkivyskupas Tiberijus Borgietis žalvario dėžutėje dešimt metų laikė hermetiškai uždarytas nekonsekruotas Ostijas. Kai mokslininkų komisijos akyse dėžutę atidarė, ten rado tik kirminus ir sudūlėjusius Ostijų fragmentus. Konsekruotos Ostijos išliko sveikos, priešingai visiems moksliniams ir biologiniams dėsniams. Mokslininkas Enrico Medi teigia: „Šis tiesioginis Dievo įsikišimas – tai stebuklas, kuris nuo amžių liudija apie realų Kristaus buvimą Eucharistijos Sakramente.“



Sienos šv. Pranciškaus bazilika



Sienos šv. Pranciškaus bazilikos interjeras



Šventosios Sienos Ostijos



Jo Šventenybė Jonas Paulius II 1980 metais pagerbė stebuklingasias Ostijas



Šventosios Ostijos procesijos monstrancijoje



Stebuklingosios Ostijos Provenzano Santa Maria šventovėje. Paveikslas detalė



Ostijos buvo tirtos 14 kartų. Kompetentingiausią tyrimą atliko šv. Pijaus X sukviesta komisija, kurios nariai buvo žymūs mokslininkai.



Sassetta (tikr. Stefano di Giovanni di Consolo) (1392–1450), *Eucharistijos stebuklas*. Bowes muziejaus kolekcija (Anglija, 1423/1426). Paveiksle vaizduojama scena kito Eucharistijos stebuklo, įvykusio karmelitų vienuolyne, netoli nuo Sienos. Vienuolis karmelitas, kamuojamas abejonių realiu Jėzaus buvimu Švenčiausiąjame Sakramente, priėmęs Komuniją buvo išvadotas iš demono.

Tarp įdomiausių dokumentų, kuriuose aprašytas šis stebuklas, yra kažkokio Macchi 1730 metais parašyti atsiminimai, kuriuose jis pasakoja, kad 1730 m. rugpjūčio 14 d. vagys įsibrovė į Sienos šv. Pranciškaus bažnyčią ir pavogė komunalinę su 351 konsekruota Ostija. Po trijų dienų, rugpjūčio 17 d., visas Ostijas rado Provenzano Šventosios Marijos šventovės aukų dėžutėje. Visi žmonės subėgo švęsti atrastųjų Ostijų, iškilminga procesija sugrąžino jas į šv. Pranciškaus bažnyčią. Bėgant laikui jos nė kiek nepakito. Daug kartų iškilūs žmonės tyrė Ostijas visomis įmanomomis priemonėmis, o išvada visada būdavo ta pati: „Konsekruotosios Ostijos yra šviežios, sveikos, nesugedusios, chemiškai grynos ir nėra jokių žymių, kad jos būtų pradėjusios gesti.“ Popiežius šv. Pijus X 1914 metais komisijai, sudarytai iš

žymių bromatologijos, higienos, chemijos ir farmacijos specialistų (tarp jų buvo ir gerai žinomas profesorius Siro Grimaldi), pavedė atlikti Ostijų analizę.

Galutini tyrimo ataskaitos išvada
skelbia: „Sienos Ostijos – klasikinės tobulo neraugintos duonos, konsekruotos 1730 metais, užsikonservavimo pavyzdys. Jos yra išskirtinis ir itin įdomus reiškinys, anuliuojantis organinės medžiagos tvarumo dėsnius. <...> Tai keista, stebėtina, nenormalu, priešinga gamtos dėsniams: stiklas apipelijo, o nerauginta duona pasidarė atsparesnė pelėsiams už krištolą. <...> Tai unikalūs faktas mokslo metraščiuose.“ Papildomi testai buvo atlikti 1922 metais, kai Ostijos buvo perkeltos į gryno krištolo cilindą, taip pat 1950 ir 1951 metais.

Popiežius šv. Jonas Paulius II per pastoracinę vizitą Sienoje 1980 m. rugsėjo 14 d. ištarė: „Štai tikroji Esatis!“ Šventosios Ostijos – nuolatinis stebuklas: vasarą saugomos Piccolomini koplyčioje, o žiemą – Martinozzi koplyčioje. Sienos gyventojai labai gerbia Šventąsias Ostijas: jų garbei miesto rajonų gyventojai vykdo įvairias iniciatyvas, prie jų meldžiasi vaikai, priėmę pirmąją Šventąją Komuniją, per Devintines būna iškilminga procesija, rugsėjo pabaigoje *Settenario Eucaristico* – eucharistinės adoracijos savaitė, adoracija vyksta ir kiekvieno mėnesio 17 d., prisimenant dieną, kai buvo atrastos šios Ostijos.